

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת לכוונת "עין חמד" - מקהלת ציון

פרשת נצבים - הכנה ליום הדין

"היום הרת עולם היום יעמיד במשפט כל יצורי עולם"

דבר ודבר בחייו, שלוה בריאות הצלחה פרנסה שמחה שלום בית וכו'. כל זאת למרות דברי הזוהר הקדוש שאדם המבקש על צרכיו ביום זה הרי הוא ככלב הצווח הב. מפני שבדורינו אדם שלא מבקש בקשות על חייו ביום קדוש זה יום שבו קובעים כל רגע מחייו הרי הוא מראה שאינו ירא מה' ומדינו, ולכן פסק הרב אלישיב זצ"ל שמותר לבקש בקשות אישיות בראש השנה אף בפיו.

רבותינו זצ"ל אמרו: עצה טובה לזכות ביום הדין להיות מעביר על מידותינו, דהיינו לוותר ולא לחכות לאיזה הזדמנות לשלם גמול רע למי שציערו אותו.

חכמינו ז"ל אמרו: "כל המעביר על מידותיו מעבירין לו על כל פשעיו". רש"י פירש- "שאינו מדקדק למדוד מדה למצעים אותו ומניח מידותיו והולך לו, מעבירין לו על כל פשעיו. אין מידת הדין מדקדקת אחריהן אלא מנחתן והולכת, שנאמר: 'נָשָׂא עוֹן וְעָבַר עַל פְּשָׁעוֹ' (מִכָּה ז', י"ח). לְמִי נוֹשֵׂא עוֹן? לְמִי שְׁעוֹבֵר עַל פְּשָׁעוֹ. מִידָה כְּנֶגֶד מִידָה. מִן הַשְּׁמַיִם יִמְחֲלוּ לוֹ וְלֹא יַעֲנִישׁוּ אוֹתוֹ. יְהִי רְצוֹן שְׁכוֹלֵנוּ נִזְכָּה לְהִיכְתֹּב וְלְהִיחָתֵם לְחַיִּים טוֹבִים וּמְאוֹשְׁרִים, אָמֵן.

בברכת שבת שלום וכתובה וחתימה טובה
הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
רב קהילת 'עין חמד'

אנחנו נמצאים בסמיכות ליום הדין יום ראש השנה, שבו עוברים לפנינו כל בני ישראל בכל העולם- יום שבו הקב"ה מחליט מה יעלה בגורלו של כל אחד ואחד מאיתנו.

בספר 'מטה אפרים' (ס' תקפ אלף המגן אות י"א) ממשיך ימים אלו לבעל חוב אשר בית הדין נתן לו תקופה של שלושים יום כדי להיפרע מנושיו. נתאר לעצמנו את ההרגשה של אותו לווה. הוא לא השכיל לנצל ימים אלו כדי לפרוע חובותיו. לאחר התקופה שבית-דין נתנו לו, הנושה מגיע ובידיו צו עיקול על ביתו ונכסיו ואחריותו מי ישרונו. וכי הלווה לא ימרוט את שערות ראשו בגלל שהוא לא ניצל את הימים האלו?

דוד המלך אומר: "וְאֵל תְּבֹא בְּמִשְׁפָּט אֶת עַבְדְּךָ, כִּי לֹא יִצְדָּק לְפָנֶיךָ כָּל חַיִּי" (תהילים קמ"ג, ב'). וכן "סִמְרַם מִפְּחָדְךָ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאֵתִי" (תהילים קי"ט, ק"כ).

הרמח"ל זצ"ל כתב (מסילת ישרים פי"ד): "בראות עומק הדין עד היכן מגיע, באמת להזדעזע ולהתחרד תמיד כי מי יעמוד ביום הדין ומי יצדק לפני בוראו השקפתו מדקדקת על כל דבר קטן או גדול".

חז"ל אמרו (חגיגה דף ה') "וּמִגִּיד לְאָדָם מֶה שֶׁחוֹ" (עמוס ד', י"ג), אפילו שיחה קלה שבין איש לאשתו מגידים לו לאדם בשעת הדין. עוד אמרו (יבמות ק"א ע"ב) "וְסִבִּיבּוֹ נִשְׁעָרָה מֵאֲדָ" (תהילים נ', ג'), מלמד שהקב"ה מדקדק עם הצדיקים כחוט השערה.

ר' ישראל מסלנט זצ"ל כותב: חובה על כל אדם לבקש ולהתחנן בראש השנה על כל

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רונן אברהם וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת-
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
עמית בן אהרון וב"ב
דני בן שושנה

דיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר
תרצה בתי בת ימנה נינט
אילן בן ג'ולייט
אנאל חביבה בת שולמית
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג' בן דליה אפרת
סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
דניאל בן שרה
נעמה בת יפה
אסף בן סופיה
לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניצרי בת סטה-
מרדכי ניצרי בן פרח-
סימי בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורלי
לביא ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
משה בן נדימה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבירה
רפאל אבידן בן תקווה
בנימין בן ברכה
נעימה בת שרה
נעם אלימלך בן אושרית-
לימור בת פרידה
מאיה בת עדי
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת
אדי אדוניו מזרחי בן שרה סרח

לרפואה שלימה
לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
נועה בת אסתר
ולילד אורי חיים בן שלי

שנת ה'תשפ"ה

יום	כנסת לבית	צאת לבית	ויכוח
י"ח	18:04	19:14	19:58
י"ט	18:22	19:13	19:55
כ"א	18:23	19:14	19:57
כ"ב	18:23	19:14	19:57

שואל ומשיב בהלכה - ראש השנה - חלק ב'

מהם מנהגי ערב ראש-השנה?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחס, רב הקהילה:

נוהגים ללכת לבית החיים בערב ראש השנה. מרבית בתחנות ובקשות אצל קברי הצדיקים שיעתירו עבורנו אצל ה' יתברך. הטעם הוא שבית החיים הוא מקום מנוחת הצדיקים ומקום קדוש וטהור והתפילה לה' יתברך מתקבלת יותר. נותנים צדקה לעניים. ייתן צדקה לפני שיאמר תחנות ובקשות. כשהולך לבקש בבית החיים, לא יתפלל חלילה לנפטר שהוא ימלא את בקשתו ותפילתו מכיוון שעובר על איסור 'דורש אל המתים' - אלא יבקש מה' יתברך לעד ולעולמי עולמים, שייתן לו רחמים בזכות הצדיקים שוכני עפר. הוא יכול לבקש מהצדיק שיתפלל עליו לפני ה' יתברך ויהיה מליץ יושר בעדו. **מקורות:** רמ"א בשולחן ערוך (סימן תקפ"א סעיף ד' בסוף)

נוהגים לקנות סכין חדשה בערב ראש השנה ומשחזים את הסכין כסגולה לפרנסה לכל השנה. **מקורות:** סגולות ישראל אות ר' כתב לפי שסכין פגום רומז לס"מ כמו שכתוב (תיקוני זוהר תיקון כא) "מאן סכין פגום, דא סמא"ל", ואחר כך כשמשירין ממנו הפגמות מורידים אות מ', לפי שאות מ' הוא הרע שבסמא"ל שמרמז על מוות, ונשארו רק אותיות סא"ל שהוא שם הקדוש גימטריא פא"י ראשי תיבות 'פ'ותח א'ת י'דך', ובא"ת ב"ש הוא אותיות חת"ך שם הפרנסה.

מכיוון שערב ראש השנה הוא היום האחרון של השנה החולפת יש נוהגים להתענות בו. מובא במדרש תנחומא (פרשת אמור) שבתענית זו נמחלים שליש מהעוונות. אם רוצה לקום בלילה לפני עלות השחר כדי לאכול ולשתות, יעשה תנאי לפני שהולך לישון, שאם יקום באמצע הלילה לפני עלות השחר וירצה לאכול ולשתות - אז יוכל, כל זה לפי הפשט.

לפי הזוהר הקדוש, אם ישן שנת קבע על מיטתו - אסור לאכול. לכן אם ישן שנת קבע על מיטתו, טוב להחמיר להימנע מאכילה. שתיית תה או קפה מותרת גם לפי הזוהר הקדוש גם אם ישן שנת קבע. אדם שאין לו כוח להתענות אם לא יאכל קודם עלות השחר - עדיף שלא יתענה כלל. אדם שנשאר ער כל הלילה - מותר לו לאכול ולשתות עד עלות השחר אפילו לפי הזוהר הקדוש.

מכיוון שראש השנה פותח את השנה החדשה, נוהגים לעשות סימנים גם **באכילה**, כגון: אכילת דברים מתוקים כדבש - לסימן טוב שתהיה כל השנה טובה ומתוקה. לכן יש נוהגים שלא לאכול מאכלים חריפים או חמוצים. אדם שרגיל לאכול מאכלים חריפים או חמוצים ובלעדיהם המאכל יהיה תפל לחיכו, מותר לו לאכול אותם ואין כל איסור בדבר.

במשך כל השנה יזהר שלא יכעס, יבכה או יהיה עצוב. בפרט יקפיד על כך ביום ראש השנה. ישתדל לשמוח ולשמח את אשתו ובני ביתו ככל יכולתו. יקנה לאשתו וילדיה דברים שמשמחים אותם, כגון: תכשיטים, בגדים וכו'. יעזור לעניים כפי יכולתו. הגברים ישמחו באכילת בשר ויין. עיקר החיוב הוא בשר בהמה. אם הוא לא אוהב בשר בהמה, יאכל עוף.

יזהר לא לבזבז חלילה את היום הקדוש בהוללות ושחוק של הבל. יזהר שלא לדבר שיחת חולין. נהגו לא לישון בראש השנה, שאין זה נאה לישון ביום שספרי חיים וספרי מתים נפתחים. בתלמוד ירושלמי אמרו, **הישן בראש השנה גורם לכך שמזלו יישן**. לא יקום בעלות השחר אם יודע שלאחר מכן יהיה עייף במשך כל היום ולא יהיה מרוכז בתפילה.

אם הוא עייף במשך היום ומרגיש צורך גדול לישון, יעשה זאת לאחר חצות היום. [בדרך מליצה אמרו: מוטב שיהיה מזל ישן ממזל עייף]. היושב בטל ועוסק בשיחה בטלה וכיו"ב כישן דמי. אדם שיושב לפצח גרעינים או לקרוא עיתון וחושב כי העיקר הוא שלא ללכת לישון - הרי אלו דברים בטלים.

ירבה באמירת תהילים מכיוון שהוא יום דין שבו נכתב מה יעלה בגורלו במשך השנה הבאה עלינו לטובה. זכותו של דוד המלך עליו השלום יהיה מליץ יושר עליו ועל משפחתו ועל כלל ישראל, אמן. יש עניין לסיים פעמיים את ספר תהילים העולים למניין 'כפר' (מספר הפרקים בספר תהילים הוא מאה וחמישים. מספר הפרקים בשני ספרים הוא שלוש מאות שעולה בגימטריה כפר).

סָבֵל או מַעֲשֵׂה חֶסֶד

היה זה בשיעור בישיבת 'תורה ודעת'. מעט אחר תחילת השיעור מספר בחורים נכנסו וגילו שכבר אין מקומות ישיבה. הם יצאו בחוץ וחזרו אחרי מספר רגעים כשכל אחד מחזיק כיסא ומתיישב עליו במהירות ובדממה כדי לא להפריע למהלך השיעור. ר' שרגא פייבל מנדלוביץ צ"ל ראש הישיבה עצר את מהלך השיעור והמתין מספר שניות. הרב אמר: "סבלים", בהטיה האידישית כינוי לבעלי חוסר מזל. "הלא הייתם יכולים רק במעט מחשבה לקיים מצוות ואהבת לרעך כמוך בקלות, אם רק כל אחד היה חושב על השני ומביא את הכיסא בשביל חברו. התוצאה הייתה זהה, לכולם היה מקום לשבת, אבל אתם הייתם מרוויחים מצווה גדולה".

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחס שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

יש לך תפילין ללא שימוש? אל תפספס הזדמנות לעשות בהם מצווה גדולה!!!

ארגון 'קשר של תפילין' ידאג לאסוף, לבדוק ולחדש את התפילין ולמסור למתחזקים ואנשי ביטחון שרוצים להניח. 0556773965

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבת אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה

מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחס בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- הגאון הרב דוד הכהן רפפורט זצ"ל

הגאון הרב דוד הכהן רפפורט זצ"ל- נולד בשנת ה'תרנ"א לערך (1890) במינסק. כבר בגיל 13 התפרסם כבעל ידיעות בתחום התורני. בנוסף ידע גם כמה שפות. זמן קצר לפני פרוץ מלחמת העולם הראשונה הוריו שהיו בעלי אזרחות אוסטריה הצטוו לעזוב באופן מיידי את גבולות רוסיה. המשפחה עברה לדנציג. האב התקבל כמורה הוראה בקהילה היהודית. רבינו למד בישיבת סלובודקה. כשהיה כבן 25 שנים למד בישיבת פוניבז', לשם הגיע עם חיבור מוכן לדפוס (צמח דוד). כעבור שנתיים, לאחר סיומה של המלחמה, הצדיק הרב נתן צבי פינקל (ה'סבא מסלובודקה') הזמין את רבינו להצטרף לכולל החדש בישיבה. רבינו התנה זאת בהבאת החיבור שלו לדפוס, דבר שלא עלה בידו קודם לכן עקב חסרון ממון. ה'סבא מסלובודקה' ביקש לקיים בקשה זו, אבל מצבו הכספי של הכולל לא איפשר לעשות זאת מיד. החיבור של רבינו בסופו של דבר יצא לדפוס בשנת ה'תרפ"ה (1925).

בשנת ה'תרפ"ח (1928) התחיל לשמש כר"מ בישיבת 'אהל תורה' בברנוביץ', בראשות הרב אלחנן וסרמן הי"ד. בהתחלה רבינו סירב להשמיע את שיעורים שכן היה שקוע בענייני קדשים, אבל כעבור זמן חילקו ביניהם את אמירת השיעורים. עם פלישת הגרמנים לפולין ותחילת מלחמת העולם השנייה רבינו עבר עם הישיבה לוויילנה, ומשם הישיבה עברה לטרוקי הסמוכה. עם השתלטות הסובייטים על ליטא הישיבה עברה לעיירה סימילישוק, שם רבינו המשיך ללמד. עקב התנכלויות הסובייטים הרב וסרמן נאלץ לברוח לקובנה והישיבה נשארה בפיקוחו של רבינו. בשבת פרשת בהעלותך, י"ט סיוון, הסובייטים עצרו את רבינו באמתלה של הדרכון הזר שהיה בידו. הם שלחו אותו לעומק ברית המועצות למחנה עבודה ואת אשתו היגלו למקום אחר. תלמידיו טמנו בקרקע ארגז עם חידושי תורתו. אחרי המלחמה חיפשו את הארגז אבל לא מצאו אותו.

הרב נשלח למחנה עבודה סמוך לעיר פטרוזבודסק באזור הקרילי-פיני שבו הקור היה עז. אסירי המחנה הועסקו בחטיבת עצים ובעבודות פרך. במחנה הצליחו להשיג לרבינו מעט ספרים והוא המשיך לעסוק בכתיבת חידושי תורה גם בשעות הלילה. במהלך שהייתו במחנה חשש מאכילת מאכלות אסורים והסתפק במים ובלחם היבש שניתן לאסירים. כאשר אמרו חבריו למחנה שעליו לאכול משום פיקוח נפש, ענה: "לאחרים אני יודע להתיר, אבל על עצמי עלי להחמיר, שכן אין מי שיתיר לי אכילת טרפה". כך נהג גם כשגופו נחלש מאוד בימיו האחרונים. הובא למנוחות ב-ג' תשרי, צום גדליה ה'תש"ב, בשדה עזוב שבו נקבר גם הרב רוזנבסקי מוויילנה. נפטר ב-ב' תשרי ה'תש"ב (1941). חי כ-51 שנים.

אביו: ר' עקיבא (נכד הגאון רבי עקיבא איגר). **אמו:** מרת שרה חיה שארלאט. **אשתו:** מרת פרומה לבית גריגראס (נישא בשנת ה'תרצ"א). **מספריו:** **יצמח דוד**- על התלמוד **מקדש דוד**- על עניינים מסדר קדשים, טהרות וזרעים.

הגאון הרב יצחק זילברשטיין סיפר: מורי ורבי רבי מרדכי שולמן זצ"ל, ראש ישיבת סלובודקה, סיפר לנו שרבי ברוך בער זצ"ל, ראש ישיבת קמניץ, אמר שהספר 'מקדש דוד' של הגאון הנודע רבי דוד רפפורט זצ"ל, **התחבר כולו על פי רוח הקודש**. עוד הוסיף רבי מרדכי שולמן: "אם רוצים לקבל מושג על גודל התמדתו של הגאון ההוא, כדאי לשמוע על דין תורה שהיה לו עם גוי פולני. מעשה שהיה- כך היה: הגאון ההוא שהתפרסם בגודל התמדתו ויגיעתו הנוראה בלימוד התורה שכר דירה למגוריו מגוי פולני ליד כולל קובנה וסיכם עימו על סכום כסף מסויים. לאחר תקופה מסויימת הגוי ניגש אליו והודיע לו שהוא דורש להכפיל את מחיר השכירות פי שניים, כשהוא מסביר את טענתו: 'המחיר שקבעתי איתך היה לפי סטטוס מסוים לפיו בני אדם מצויים בדירתם כך וכך שעות, ואת יתר הזמן הם מבילים בשינה או ביציאה מן הבית. אבל אתה מסתובב כל היום בדירה גם בשעות הלילה המאוחרות. הרצפה שלי עשויה מעץ נשחקת בשל כך פי שניים מהמקובל, לכן אני תובע ממך מחיר כפול'. ללמדנו גודל ההתמדה של ה'מקדש דוד' (מעובד מתוך 'טובך יבעו').

בשנת ה'תרפ"ח בגיל ארבע עשרה הרה"צ ר' דב אריה גולדברג זצ"ל הגיע ללמוד תורה בישיבת 'אוהל תורה' בברנוביץ', ישיבתו של הגאון רבי אלחנן וסרמן הי"ד. הוא זכה לקרבה יתירה מה'מקדש דוד'. תמיד היה מספר בהתפעלות על העמל העצום שלו בתורה. ה'מקדש דוד' היה ידוע כסובל מקשיי נשימה ובעל שפה עילגת הקשה להבנה. מפורסם בעולם הישיבות, שכאשר ראה רבי אלחנן את ספרו 'מקדש דוד', הוא התפעל כל כך ומיד הזמין לכהן כמגיד שיעור בישיבתו. כאשר הגיע לישיבה התברר שקשה להבינו. רבי אלחנן פנה בשאלה למרן ה'חפץ חיים' האם להשאירו בישיבה. מרן ה'חפץ חיים' הכריע לנסות כמה חודשים, כי הכל כדאי כדי ללמוד תורה מפיו. מפאת קושי הדיבור וקשיי הנשימה רק חבורה מצומצמת בישיבה זכתה להימנות בשיעורו הקבוע. ר' דב אריה נמנה עם חבורה מצומצמת זו. עשרות מחברות מחידושי ה'מקדש דוד' נכתבו ע"י ר' דב אריה והובאו לדפוס ע"י רבי זלמן דרוזי זצ"ל ובפרסומים תורניים נוספים. ר' דב אריה סיפר על ה'מקדש דוד', שהיה מטייל רבות בין עצי היער בסביבת ברנוביץ כשהוא כולו שקוע בלימוד מעמיק. הגויים היו מביטים עליו בחרדת קודש. בישיבה סיפרו בהלצה, שכאשר מקלו היה מונף אל על סימן היה שקושיה קשה במוחו ועדיין לא מצא את פתרונה, וכאשר ניח ידו והמקל למטה, אזי ידעו שהנה יש תירוץ לקושיה.

ר' דב אריה תיאר כי בעת שיעור כללי של ה'מקדש דוד' בישיבה, הבחורים עשו באמצע ביהמ"ד רווח גדול ומרוחק בינם לבין כדי לאפשר לו לנשום כראוי. כל חלונות ביהמ"ד היו פתוחים גם בימות החורף הקרים, אך חום רב של הריתחא דאורייתא שרר בין כותלי בית המדרש. המשגיח הקשיש רבי ישראל יעקב לבוצנסקי עמד ושמר שח"ו בחורי הישיבה לא יתקרבו זאת למרות שרבי ישראל יעקב היה מבוגר בשנים רבות מרבי דוד, ר' ישראל יעקב ביטל עצמו כלפיו. על אף כל הקשיים נשמר כבודה של תורה וכל הגה ממוצא פיו נשמע בשקיקה רבה. עוד ר' דב אריה סיפר, שבישיבה סיפרו שברוב גאונו של ר' דוד, במקומות שאסורים בד"ת למד הנדסה והמציא רעיון לעשות מטוס מיוחד, אבל חשש שזה יגרם לו ביטול תורה להציע את רעיונותיו, ולכן לא הוציא את זה לאחרים.

גם בשעותיו האחרונות ניתן לראות כי הוא חושב על הזולת. ב-א' של ראש השנה ביקש שיתקעו תקיעת שופר לפניו. מצווה שהיתה אהובה עליו ושהרבה לדקדק בה בזמן היותו בברנוביץ. ביום השני של ראש השנה קרא לשני יהודים אחרי תקיעת השופר, רגעים מועטים לפני פטירתו, ואמר להם: "היו עדים למותי לבל תישאר אשתי הרבנית עגונה, כי זהו הדין".

הבִּלְגָה וִישׁוּעָה

הבחור השתנק, אבל הצליח לעצור ולברך את האנשים שהזכרתי לפניו. הוא בירך את אחותי בזיווג הגון ואת קרובת משפחתי ברפואה שלימה. עמדתי שם עוד קצת עד שהיה נראה לי שהוא נרגע מעט והלכתי לדרכי.

יומיים אחר כך עלתה הצעת שידוך הגונה לאחותי. שבועיים מאז המפגש שלי עם הבחור היא התארסה במזל טוב.

מצבה של קרובת משפחתי שבבית החולים השתפר פלאים והיא שוחררה תוך שבוע. זמן קצר אחר כך חזרה ללימודים בבית הספר. הברכות התקיימו באופן מפתיע ובמהירות. לא היה ספק שהישועות הן מכוח ברכתו של הבחור בעת הביזיון.

חזרתי לבחור וסיפרתי לו על הישועות שלנו. הזמנתי אותו לוורט ולאירוסין. הוא השתתף גם בחתונה. כל בחורי הישיבה שמעו מהברכות שהתקיימו ונוצר מזה חיזוק גדול.

הבחור הצליח למחול לחבר שלו. באותם רגעים שהיה מהנעלבים ואינם עולבים, פשוט הקפיצו אותו בכמה דרגות. הוא היה כמו רב צדיק גדול בישראל שברכותיו מתקיימות.

אני סיפרתי לכל החפץ לשמוע, ביניהם לרב הקהילה שהוא מורה הוראה. תקופה לאחר מכן, בערב פסח, הוא קיבל טלפון מבני קהילתי, יהודי שהיו לו טענות על החלוקה של קימחא דפיסחא, הוא לא הבין מדוע נתנו לו מעט כל כך.

היהודי הרים את קולו בצעקות והטיח ברב את כל תסכולו. הרב סיפר לי לאחר מכן: "זכרתי את הסיפור שסיפרתי לי. למרות שהיה לי מה להסביר, שתקתי. נתתי לו לפרוק הכל. לא אמרתי מילה. סיימתי את הטלפון בכמה מילות הרגעה וזהו. הטלפון היה כמו מכה על הפנים, בדיוק בתקופה שאני כל כך מתאמץ בשביל כולם".

הרב סיפר שאחרי כמה שעות התברר לו איזו טובה אדירה היתה טמונה בטלפון הזה. כלתו שהתה בחדר לידה נכנסה לפתע למצב חירום. הם התקשרו אל הרב שיתפלל עליה, והוא התפלל שהכל יעבור בשלום. **באורח פלא הכל הסתדר, נולד תינוק בריא ושלם, ולאם ולילד - שלום.**

"אני יודע שהישועה שהגיעה אלינו היא מכוח אותו ביזיון שהיה מנת חלקי באותו יום", הרב אמר.

הגם שלא היה ברבים. עצם השתיקה, ההבלגה, עצם המעמד של להיות מהנעלבים ואינם עולבים, יש בו כח אדיר! אנחנו צריכים להיות מוכנים למצבים כאלו.

הזדמנויות כאלו אי אפשר להזמין, הן באות בפתע פתאום, אבל אם כשזה קורה - צריך לזכור ולהפנים שהם מתנה גדולה מן השמיים - אפשר לפעול גדולות ונצורות.

(מעובד מתוך 'בך בטחנו')

הסיפור התרחש בחורף, שהתברך בגשמים. בשלהי חודש שבט צעדתי ברחוב בשעה עשר בלילה. זו השעה שבחורי ישיבה קטנה מסיימים את לימודם והולכים לביתם.

קבוצה של כשלושים בחורים יצאה במרוצה מבניין הישיבה הקטנה, ואני עברתי על פניהם. משהו בהבעתם של הבחורים ובשיח השקט שלהם היה נראה לי קצת אחר.

הרגשתי שיש מתח באוויר. המשכתי ללכת, פתאום שמעתי צעקה. התברר לי שהבחורים חיכו לבחור האחרון שיצא, ואחד מהם שם לו רגל.

הבחור נתקל ברגלו של חברו. הוא נפל ישר לתוך שלולית מים עכורה וספג מכה חזקה מאוד. הוא התרומם לאט. כל החולצה שלו היתה שחורה ונוטפת. הפנים שלו רטובות, החליפה סחוסה והכובע התעקם.

כל זה מול שלושים בחורים שעומדים ומסתכלים עליו. התביישתי בשבילו, ריחמתי עליו, ריחמתי על הבחורים שאין להם מושג איזה עוול הם עשו לחבר שלהם.

רק לחשוב על הדין שעושה המעשה יצטרך לתת. הרחמים על הבחור הנפגע לא נתנו לי מנוח. ראיתי שהבחור עלה חזרה לבניין הישיבה והחלטתי - אני נכנס אחריו, לעודד אותו, לתת לו הרגשה שהוא לא לבד ולנסות לרכך לו את ההשפלה הנוראה שהוא חש.

כשהגעתי לישיבה ראיתי אותו יושב ובוכה. הוא לא היה יכול להכיל את מה שאירע עימו. ההשפלה שהוא חש היתה כל כך עמוקה. בהמשך הבנתי שהוא גם עשה משהו שגרם להם להרגיש שהוא לא בסדר.

כמה בחורים עדיני נפש חזרו גם כן לישיבה כשהבעה של חרטה ורחמים על פניהם. הוא לא התייחס אליהם. אמרתי לבחור: "עברת עכשיו חוויה משפילה. זה דבר מאוד קשה. אני לא מקנא במי שפגע בך ועבר על המלבין פני חברו ברבים, לא מאחל לאף אחד להיות במקום הזה".

"אתה, שאתה כבר נמצא כאן. תדע לך שזה זמן מאוד מאוד גדול. קיבלת עכשיו רגעים מאוד וחשובים. תחשוב מה אתה רוצה לבקש - שתצליח במבחנים לישיבה גדולה, שתזכה לחברותא טובה. אם מישהו במשפחה שלכם צריך ישועה, רפואה, זוג שעוד לא נפקד בילדים - תתפלל עליהם. זה זמן גדול".

הבחור המשיך לבכות. הוא היה נסער מאוד ובכל זאת הקשיב לי. "יש לי אחות בשידוכים", אמרתי לו, "כבר תקופה ארוכה. תברך אותה שתמצא את הזוג שלה. יש לי קרובת משפחה מאושפזת בבית חולים. תברך אותה בבקשה ברפואה שלימה".

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עולילי ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל יצחק בן פנינה ז"ל חי זיזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעמה ז"ל מישה אסתר בת זרהה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל רחמה בת מסעודה ז"ל סעידה בת תופחה ז"ל אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל קסאנש בת דגיסט ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל סוליקה בת עישה ז"ל שרה בת נרקיס ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקוה בת נעמה ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ז"ל חיים חמוטל בן רינה ז"ל ישראל בן חיים משה גרשון ז"ל נעמה בת שרה ז"ל	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל יצחק יצקן בן רחל ז"ל אברהם בן יונה ז"ל סעידה בת תופחה ז"ל מזל בת שמעון ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל מרים בת שרה ז"ל פיבי מלכה בת מזל ז"ל נעמי בת נתון ז"ל משה בן רוזה ז"ל סעידה בת בסה ז"ל בתיה (מרדה) בת שמחה ז"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ז"ל עמרים בן דבורה ז"ל ר' שאול בן סילביה זצ"ל שני בת אסתר ז"ל מסודי בת חביבה ז"ל אסתר בת גולה גאולה ז"ל יוסף בר סעדה ז"ל שלום בן אסתר ז"ל אריה בן מרים ז"ל אלון בן סעדה ז"ל אילנה (מחרזה) בת שרה ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל שפרה בת פסיה ז"ל שרה גבריאלית בת נאוה ז"ל	לע"נ	תנצב"ה
---	---	--	---	------	--------